

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hoče sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstne za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Kmečki shodi.

Zborovanje v Hočah pri Mariboru. „Slovensko društvo“ je priredilo zadnjo nedeljo po rani sv. maši politično zborovanje v Hočah v prostorih gosp. Rojka. Prišlo je k zborovanju okoli 60 najveljavnejših mož iz hočke župnije. Zborovanje je otvoril g. Vogrinec ter dal besedo g. dr. Dimniku, ki je v temeljitem govoru poročal o spremembi volilne pravice v Avstriji. Zborovalci so sprejeli resolucijo (sklep), da zahtevajo za Spodnji Štajer 9 mandatov ter pozivljajo poslance v strogo uporbo, če se tej zadevi ne bi ugodilo.

Politični shod katol. polit. gospodarskega društva jareninskega pri Mih. Zelezingerju v Vukovskem dolu dne 4. svečana. V sled neugodnega vremena se je sešlo le nad 120 zavednih volilcev posestnikov, kmetov poštenjakov iz Jarenine, Sv. Jakoba in Sv. Ilja v Slov. goricah ter od Sv. Marjete ob Pesnici. Ob 4. uri popoldne otvori zborovanje in pozdravi navzoče mesto odsotnega g. Thalerja tajnik društva g. Ev. Vračko in da besedo poslancu g. Roškarju. Ta poroča splošno o deželnozbornem delovanju in se spominja vrliga poslanca tovariša Žičkarja... o volilni pravici, katero splošno in enako zahtevamo, o volilnih okrajih, o enoletnem stalnem bivanju, o krvnem davku Slovencev, o carinski pogodbi z Nemčijo, katero je zakrivila vlada, o domovinski postavi, o šolskem zakonu, o lovskem zakonu, o reguliranju Pesnice, o kmetijski šoli s slovenskim učnim jezikom, katera nam je obljubljena in bo bržkone v Št. Juriju ob juž. žel. Le škoda, da ni uvrščeno tudi vinarstvo. Naj bi se zadnji dve leti v šolah tudi kaj o kmetijstvu poučevalo. Potreba je naobrazbe v kmetijstvu, zato priporoča „Gospodarski Glasnik“, posebno pa priporoča kmetom edinosti, složnosti i združenja, če hočemo kaj doseči. Dosežemo in zmagamo pa lahko, saj nas je 60 odstotkov. G. Vračko zahvaljuje gosp. poslance in priporoča izobrazbo in branje gospodarskih reči ter da besedo Fr. Žebotu, ki govori

mesto g. Thalerja o volilni prenosovi, pri kateri že zdaj protestujemo, da bi mi bili kakor si bode prikrajšani in dobili oglodane kosti... Predlaga, naj bi si poiskalo in izbralo politično društvo v vsaki občini kaj zaupnih mož, da ob času potrebe potrebno od njih izve... Priporoča izobrazevanje v gospodarskih rečeh in združenja. Nekje (?) nameravajo nasprotniki ustanoviti kmetijsko društvo, kateremu bi se združeni skupno postavili po robu, ker gotovo ne bo Slovincem v prid. — Na to priporoča g. tajnik Vračko naslednjo resolucijo, ki je bila enoglasno sprejeta: „Na shodu kat. slov. polit. gospodarskega društva za jareninski kraj se je sprejela enoglasno naslednja resolucija: Zbrani volilci, kmetje, smatrajo sedajni volilni sistem za deželni in državni zbor krivičen ter za glavno oviro, da ne morejo nenemški narodi v Avstriji doseči vseh onih pravic, ki so jim v državnem osnovnem zakonu z dne 21. dec. 1867 drž. zak. br. 142 vse v enaki meri zajamčene; zato zahteva kat. slov. pol. gosp. zbor v imenu vseh zbranih od gg. deželnih in državnih poslancev ter od visoke vlade, naj se uvede v deželni in državni zbor splošna, enaka in tajna volilna pravica, toda ne v smislu množinskega načina, tudi ne v smislu kulturnih razmer narodov temveč po jeziku oziroma narodnosti, t. j. v smislu avtonomije narodov. Uvede se naj tudi volilna obveznost. Zborovalci smatrajo občno, enako, tajno volilno pravico v tem smislu za edino sredstvo, da dosežejo narodi svoje naravne in postavne pravice in da se socialne ter politične razmere v državi primerneje urede. Protestiramo energično proti nameravanemu prikrajšanju slovenskih kmečkih pravic na Slovenskem Štajerju.“ — Nato se priporoča gospod. poslanec Roškar za razne želje in naznanila, da jih o pripravnem času in na primernem mestu predloži. Koj nato sta se oglašila g. Žebot iz Št. Ilja in g. Ign. Županec iz Jarenine, ki sta g. poslance o marsičem vprašala in marsikatero pravično in pametno svetovala. Na eno in drugo pa g. poslanec ni bil nikakor v zadregi, temveč, kakor bi bil pripravljen, je živo, vneto in

modro odgovarjal. — G. Žebot predlaga g. poslancu Roškarju zasluženo zaupnico, katero predsednik zborovanja da na glasovanje, katera je bila enoglasno in polnoglasno ter navdušeno izražena — s tem pa tudi zborovanje končano.

m Kmečki shod pri Sv. Benediktu v Slov. gor. Nepričakovano veliko število zavednih benediških mož, med njimi 5 županov, ter vnetih mladeničev se je zbralo na političnem shodu pri Sv. Benediktu na svečnico v Horvatovi gostilni. Lepo so bile zastopane sosednje župnije: Negova, Sv. Anton, Sv. Trojica, Sv. Ropert in Sv. Lenart; Sv. Jurija je zastopal poslanec Roškar. Shod otvori predsednik Fr. Zupe. Tajnik, kaplan Gomilšek, poroča o delovanju društva l. 1905. Društvo je v 5. društvenem letu imelo 96 udov. Dohodkov je bilo K 118-18, stroškov pa K 91-64. Priredilo je eden političen shod pri Sv. Lenartu, imelo je 2 odborovi seji in tri zaupne shode. Poglavitno delo društva l. 1905 je bila skrb za priprave za volitev v okrajni zastop. Doseglo je sijajno zmago narodnih kmetov nasproti nemškutarjem. Posredovalo je pri nekaterih občinskih volitvah, da so se ugodno vršile in je pazilo na vse važnejše pojave v okraju. Na to je bil s vsaklikom izvoljen novi odbor. Viharno pozdravljen na to poroča naš dež. poslanec Roškar o svojem delovanju. Ne morem podati veselega poročila. Sad naše obstrukcije je enoletna kmetijska šola v Št. Juriju ob južni železnici. Odločno sem večkrat tirjal, da se naj na njej poučuje tudi vinarstvo. Potegoval sem se za zimske tečaje. Pri novi lovski postavi naši koristni predlogi niso bili sprejeti. Potegnili smo se odločno za enako in splošno volilno pravico. Priporočam zelo skrbno kmetijskih podružnic na Južnem Štajerakem, da bomo tudi Slovenci deležni dobrot, ki jih kmetijska družba dobiva v podporah od dežele in države. Poslužujte se v večji meri v povzdigo vinoreje brezobrestnih posojil, na okuženih vinogradih si izprosite odpis davka. Treba je, da se brigamo za novo volilno pravico, da bomo mogli v bodoče bolje varovati gospodarske koristi, kakor jih

LISTEK.

Za križ in svobodo zlato!

Balkanska povest. Spisal I. V. Starogorski.
(Dalje.)

Samorad Pavlovič se je smebljal v zadregi in gladil brado. Nič mu ni bilo po volji, da se je Holuban zagledal v Kosenko, katero je že dal Žarku, mlademu sokolu. Ali spreti se z ljubljencem Osvinbega ni kazalo.

„Doletela me je visoka čast, da hočeš mojo Kosenko“, je govoril starec in gladil brado. „Vendar jaz ne odločujem! Rad bi videl, ako te vzame, ker si odlični dečko, ali silil je ne bodem. Ako nima nobenega zbranega, se ti menda uda!“

Poklical je Kosenko.

„Ali ded, vi samo rečite in ona mora ubogati!“

„V srčnih zadevah, kje se gre za srečo življenja, nimam pravice ukazovati! Tu stori vsak po svoji vesti!“

„Pri meni bo srečna!“

„Verjamem, ako te ljubi! — Nū, če se nisi popačil in zavrgel Kristusa, si ti najodličnejši človek!“

Starec ga je živahno pogledal. Holuban je obrnil pogled v prihajajočo devojko in zdržaval jezo.

„Kosenka“, reče starec, „naš rojak in ljubljeneč mogočnega Osvinbega prosí tvoje roke! Nū, ako čuti tvoje srce zanj, ne branim!“

Kosenka je zardela, pogledala po strani Holubana in rekla trdo:

„Kako morate tako govoriti, ded moj?! Moj je Žerko in nikdo drugi! Tega gospoda poznam le samo kot služabnika našega gospodarja, ne vem pa, ali še njegovo srce pozna svojo kri, svojo vero mladih nog. Vrh tega ni svoboden, ampak služabnik. Žarko je pa svoboden junak!“

Starec je pokimal z glavo. Vedel je, da bo tako odgovorila.

„Slišal si, kaj je dejala! Ne morem pomagati, prijatelj!“

Holuban si je grizel ustnice, tako ga je pogrel njen odločen nastop. Moledoval je, dokazoval ji srečo in mir, ki ga bo imela pri njem, dočim se ji je tu bati najhujšega.

„Kako naj bom srečna in mirna v družbi naših trinogov, ko pa vidim, da moj narod leži krvav na tleh? Ali bi me ne bilo sram, da bi ga še teptala ženska in gledala iz tega zavetja na njega krivice? — Nikdar! Tu ostanem in se žrtvujem zanj; zgodi se volja nebes!“ —

Obrnila mu je hrbet in odšla.

„Prevzetnica, še rada me boš imela! Videti hočem, kdo je trinog, kdo služabnik in kdo svoboden junak“, se je zagrozil.

Pavloviča je pograbila jeza, a premagoval se je. Vedel je, da ne bo nič dobrega iz tega, vendar se je jel opravičevati in ga miriti. Holuban se je pa jel obnašati tako surovo, da je starcu prošla potrpežljivost.

„Mladič, pazi, ti stojiš pred starcem, ki je prestal več, kot boš ti kedaj! Kosenka ti je povedala popolnoma prav! Takim ljudem bi naj dajal svoj zaklad?! — Ha, poišči si žene tam, pri katerih služiš!“

Holuban je od jeze pograbil sabljo. Pa starec je bil uren. Skočil je stran, da je ostrina presekala vzduh, vzel mu jo je in vrgel po skalovju.

„Najbolje bi bilo, da te podereš! Vendar idi, pij bratsko kri, dekler te ne doide plačilo! Moje roke so prečastljive, da bi je omadeževal s krvjo poturice!“

Jezno žugaje je odhajal begov ljubljeneč, kujoč maščevanje.

Kakor že rečeno, so postajale homatije vedno večje. Turki so plenili po vaseh in zažigali kočne mirnim prebivalcem. Kdor ni odbežal v gore, je okušal divjost Azijatov. Tudi vstaši so pisali s svincem in mečem znamenja divjakom. Vstaja je podajala roko vstaji in nikdo ni vedel, kako se izmota vsa stvar.

V okrožju Osvinbega je razsajal najsilovitejši vodja vstašev in pretresal kosti in mozeg celo Turkom, ki so sedeli v mestnih zidovih. Slaviša, to je bilo ime, katerega se je bal sam krvolok Osvinbeg. Razmišljal je, kako bi ga dobil v svoje roke in mu strl vstaško glavo.

Sklenil je, da ga z vso močjo poišče in razžene. Slavohlepen, kakor je bil, si je stavil pred oči zlate gradove, slavo in veljavo, ako ugonobi Slavišo. — Ali kako ga ugonobiti?

je vlada, ki je sklenila za nas tako škodljivo carinsko pogodbo z Nemci. Tam so kmetje organizovani, zato so si prbrili pri sklepanju pogodbe toliko ugodnosti, seveda v našo veliko škodo. Če bomo tudi mi organizovani, bomo tudi prišli do potrebne veljave, kar je silno želeli. Kmečki sin Fr. Roškar, pravi, naj bi se odpravila oskrbovalna vaprejetišča, ki samo pospešujejo lenubanje potujočih rokodelcev. Poslanec odgovori, da je istih misli, toda nemški poslanci še jih misli o izboljšati, pa ne odpraviti. Na vprašanje glede šestletne šole, odgovori, da se bode trudil za sedemletno šolo brez oproščenja. Velezanimivo obširno poročilo so volilci z navdušenim odobravanjem sprejeli in izrekli zahvalo in zaupanje vrlemu poslancu. O volilni spremembi je kaj dobro in deloma jako šaljivo govoril kaplan Lassbacher. Razjasnil je, kaj je enaka in splošna volilna pravica in jo primerjal z dosedanjim volilnim načinom. Treba je, da se vzdignemo kot en mož zoper nameravano krivično razdelitev mandatov na Južnem Štajerskem. Vnebovpijoča krivica bi bila, če bi Nemci na Južnem Štajerskem dobili 2 poslance, Slovenci pa le 6. Današnji šhod glasno in odločno ugovarja zoper tako krivico! Govornikovemu ugovoru se je z največjim ogorčenjem pridružil ves zbor in je bil dotični sklep vsprejet med burnim pritruvanjem. Nadalje je šhod tirjal, naj se vse slov. občine v lipniškem in radgonskem polit. okraju pridružijo slov. volilnim okrajem, zahteval delitev Štajerske v upravnem, šolskem in gospodarskem oziru, slov. vsučilišče in nadsodišče v Ljubljani, vinarški poduk na novi kmetijski šoli pri Sv. Juriju, vpeljavo zimskih kmetijskih tečajev, ustanovitov narodnega sveta za Južni Štajer s političnim, gospodarskim in šolskim odsekom, slovensko uradovanje po vseh naših uradih in samoslovensko uradovanje pri naših županstvih. Vse resolucije so bile sprejete med splošnim odobravanjem. Tajnik kaplan Gomilšek je zbrane opozarjal na veliko važnost občinskih volitev ter kmetijske organizacije in kmetijske izobrazbe. Šhod je zaključil predsednik z živio-klici na cesarja in papeža.

Politični ogled.

Državni zbor je dokončal posvetovanje o dovolitvi rekrutov ter sedaj razpravlja o zavarovanju zasebnih uradnikov. Vladin predlog o volilni spremembi se baje predloži zbornici dne 20. t. m. Nemški listi z velikanskim veseljem poročajo, da se je vlada pri razdelitvi mandatov za Štajersko ozirala le na nemške zahteve. V Avstriji pač ni več pravice, za to so avstrijski slovanski narodi vsi nezadovoljni.

Zmaga kmečkih strank na Češkem. Gospodarski svet (ali c. kr. kmetijska družba) na Češkem je razdeljena v češki in nemški oddelek. Ravnokar so se vršile volitve v oba oddelka ter se v obeh zmagali kandidatje kmečkih strank proti kandidatom drugih strank.

Zveza katoliških kmetovalcev na Bavarskem je zadnji čas silno narastla in šteje na stotisoče članov. Posebno je poskočilo število članov pri zadnjih volitvah. Tako je n. pr. v krajih ob dolnje-avstrijski meji bilo l. 1897 7300 članov, l. 1904 že 12 000, a. koncem l. 1905 že 22 000.

Pri tem delu mu je prišel nekdo na pomoč. Bilo je to neko človeče, doma iz Čarča. Nekdaj sta se bila skupno s Slavišem proti Turkom. Bila sta si tudi prijatelja. Poznala sta oba neko deklo, zalo Nevenko. Ker pa je ona dala roko Slavišu, da jo popelje pred oltar, se je razbilo prijateljstvo z Glišo, ki je tudi ljubil Nevenko. Slaviša ga je prosil, naj se ne huduje radi ženske in naj ne goji sovraštva! Glišo je izginil. Nevenko so pa ujeli Turki. Mesto, da bi se skupno maščevala, je gojil Glišo naprej srdo do Slaviše. Iskal je, kako bi ga ugonobil in se ponujal v službo lastnim sovražnikom. Vedel je dobro za skrivališče Slaviše, vedel, da se v „orlovo krilo“ pride lahko tudi po neki drugi poti, ki je vodila od strani. Bila je tako skrita, da še vsi vstaši Slaviše niso znali za njo. Po tej poti bi lahko napadli nepričakovano Slavišo in ga zajeli. Čakal je ugodne prilike.

Med tem je minulo več let in sovraštvo ni poglelo. Slaviša ni vedel, kje je Glišo, ta ga je pa zasledoval vedno. Skrit sovražnik je hujski od tisoč odkritih! Sedaj, ko si je Osvinbeg želel glave Slaviše, se je ponudil v njegovo službo. Osvinbeg je prijel za vse, kar bi mu pripomoglo do njegovih visokoletečih namenov.

„Si gjaur?“, ali častiš koran?“

„Krščen sem, ali vaš prerok mi je ljubil!“

*) Gjaur, psovka za kristjane: pes.

(Dalje prih.)

V enem samem letu se je toraj tu število članov podvojilo. Podobno raste število članov po drugih krajih. Obnem s številom članov pa se širi tudi kmetijsko časopisje. Kmečki listi imajo že do 40.000 naročnikov. Poprej je obstajala na Bavarskem vsemočna zveza liberalnih kmetov, a krščanska zveza je svojo tekmovalko na le došla, ampak že daleko prekosila.

Nekaj o pitni vodi.

Predaval prof. dr. Leopold Poljanec.

Mariborčani zajemajo pitno vodo iz vodovoda. Ti porečejo: „Kaj nam je treba govoriti o dobri pitni vodi, saj jo imamo doma“. Toda kdo ve, jeli ostane vedno v Mariboru, slovenska pesem namreč pravi:

„Danes tukaj, jutri tam,
drugi kraji, druga mesta,
če nam všeč ni, pa drugam,
kamor nas popelje cesta.“

Mariborčani smo s svojo vodo pač res lahko zadovoljni. Malo draga je sicer; pa kaj dé, pipo odpreš in vode imaš, kolikor je hočeš, za žejo, za kubinjo in za perilo, a tudi za ljubo živino. Kaj bi dali z veseljem za tako pipo pri hiši Poljanci na Ptujskem polju in prebivalci Slovenskih goric! Po letu, ko pritiska suša, morajo pustiti najsilnejše delo na polju, zapreči živino in iti po ure daleč na vodo, ki pa dostikrat še niti ni dobra. Ti bodo pač hoteli znati, kakšna mora biti dobra pitna voda.

Dobra reč naj je čista. Kmet čisti na gumni zrnje, mlinar čisti in loči moko od otrobov. Popolnoma čisto vodo delajo v lekarnah, praviš jej prekapana voda, ž njo mešaš zdravila. Toda ta voda je precej draga, saj veš, da v lekarnah še vode ne dobiš zastoj. Človeškemu zdravju pa prekapana voda škoduje, ako jo piješ; zakaj ravno vsled čistosti izpere in izluži želodec in čreva, da dobiš hudo drisko. Tako se je zgodilo mojemu znancu. Mož boleha na želodec ter ne sme piti vode. Iz lekarne je dobil za svoje delo ravno prekapane vode; ker je bil žejen, je spil par požirkov, češ, ta voda mi ne more škoditi. Toda zmotil se je, še slabše mu je postalo.

V naravi sta precej čisti vodi: snežnica, ki jo dobiš, če raztopiš novega snega, in dežnica. Človeškemu zdravju nista škodljivi, a vendar ne piješ rad dežnice ali snežnice, ker imata neprijeten, plehek okus. Najboljša voda je studenčnica. Kako veselo je poslušati šolarke, ko pojejo:

Najboljše sladko vince
za deco belo je,
izpod pečevja zvara,
prelepo sveti se.
Po logu tiho teče,
živinco napoji,
tudi ptičica brez plače
si žejo ugasi.

Od tega vinca glava
bolela te ne bo,
telo bo tvoje zdravo,
in spanje prav sladko.
Je čista voda zdrava
za deco majheno,
tak' mislim, da starejšim
tudi škodila ne bo.

Studenčnica ima dober, svež okus, ter te poživi in okrepeča, če se je napiješ na žejo. Vse te lastnosti ima studenčnica radi tega, ker je trda voda; snežnica, dežnica, rečna in jezerska voda so pa mehke vode. Ime „trda voda“ so dale studenčni pravzaprav naše kuharice; našle so namreč, da se meso in fižol ne skuhata dobro v studenčnici, da ostaneta trda.

Trdo in mehko vodo spoznaš na naslednji način. V čistem alkoholu ali vinskem cvetu raztopi mila! Par kapljic te raztopine prilij prekapani vodi ali kaki mehki vodi! Mešanica ostane čista in prozorna. Če pretreseš to mešanico mehke vode in mila v stekleničici, takoj se speni kakor krop, ki si v njem raztopil mila. Prilij pa alkoholovo raztopino mila trdi vodi; takoj se napravijo beli kosmiči, ki se naberejo na vrhu ali pa sesedejo na dnu. Trda voda se tudi noče peniti, ako ji prideneš mila; namesto pen dobiš zopet kosmiče, pane pa šele tedaj, ako priložiš prav mnogo mila.

Prav za prav je ta prikaz vsakemu že znan. Gospodinje tarnajo, da se perilo ne pere dobro v studenčnici in tudi ne v mariborski vodi, ker se porabi vse preveč mila; seveda, ko se naredijo iz mila namesto pen beli kosmiči, ki se ne raztopijo v vodi, in zategadelj tudi ne očistijo perila.

Gospodinja, ki hoče štediti, a vendar imeti čisto perilo, bo prala v rečni ali jezerski vodi, to je v mehki vodi.

Videl si, kako spoznaš trdo in mehko vodo. Zakaj je pa voda trda, zakaj mehka? Vsi poznate

apnencec, ki iz njega žejejo kmetje živo apno. Voda je trda, ker je v njej raztopljen apnencec; kjer ga ni, tam je voda mehka. Ta apnencec je zelo neprijeten v parnih kotlih, kjer se seseda iz vrele vode.

Železničarji ti lahko povejo, da se nabere v lokomotivnem kotlu kamenita skorja, kotlovec, ki jo je treba odstraniti od časa do časa, drugače kotel razpoči. Kaj ne, vsaka lokomotiva mora priti v takozvano malo popravo, ko prevozi okoli 10 000 kilometrov?

Apnencec najdeš v trdih studenčnicah; ni ga pa v mehkih potokih in rekah, in vendar se zberejo potoki in reke iz samih studencev. Glej ta poskus! K prekapani vodi pridene apnenčevega praška, dobiš ga pri drogistu ali v lekarni, ko si kupiš kredinega praška za zobe. Treseš, treses, nič ne pomaga; prašek apnencec bi napravil vodo trdo, a se noče raztopiti v njej. Poskusi s kako drugo vodo, reci s sifonom ali sodavico, ki jo priznate vsi. Izprva je voda res še motna, po kratkem tresenju se izčisti, prašek zgine, ker se je raztopil v vodi. Ta sodavica sedaj ni samo čista, temveč tudi trda voda; zakaj, ako jej priliješ milovnice, se pokaže, že znani beli kosmiči.

Vsaka voda torej ne more biti trda, temveč samo čista, ki ima vsaj nekoliko teh lastnostij kakor sodavica. Kaj pa je pravzaprav posebnega v sodavici? Na izlivek pritrdi kavčukovo cev, drugi konec drži v stekleno kadičko pod navezujemo steklenico, a z r ko pritisni na držaj. Voda v kadički začne burkati, v poveznjeni steklenici se nabirajo mehnrčki v večji in večji množini. Steklenica se napolni z neko snovjo, ki je brez barve in plinasta kakor zrak, ki napolnjuje sobo. Ta plin se imenuje ogljikov dvokis. Obrni steklenico in vtakni v njo gorečo vžgalico, takoj ugasne. Miška, ki jo položiš notri, se začne krčevito zvijati, potem se pa zlekne in pogine. Ravno tako se godi ljudem! Saj si slišal o nesrečah, ki se dogajajo v vinskih kletah v jeseni, ko vre mošt, in se dela pri vrvenju ogljikov dvokis. Kletar omedli in se zaduši, ako ga ne ponesejo takoj na sveži zrak.

Ogljikov dvokis je tedaj strupen samo pljučem, želodec pa ne škoduje; zakaj inace bi nam zdravniki prepovedali že davno sodavico, vse slatine in pivo. Narobe, ravno vsled ogljikovega dvokisa imajo te pijače tako prijeten oživljajoč okus! Ponovi sedaj malo, kar si braal!

(Dalje sledi.)

Razne novice.

* Osebna vest. Okrajni komisar dr. H. pl. Koch-Thaenheimb je prestavljen od mariborskega okrajnega glavarstva k celjskemu.

* Odvetniške vesti. G. dr. Gvido Srebre, odvetnik v Brezicah, je opustil odvetništvo. — Namestnik umrlega odvetnika g. dr. Čučeka v Ptujju je g. dr. Franc Jurtele, odvetnik v Ptujju.

* Promocija. Včeraj, dne 7. t. m. je bil na graškem vsučilišču promoviran doktorjem prava naš rojak iz Slov. Lovrenca nad Mariborom g. Josip Fišinger, pravni praktikant pri kazenski sodnji v Gradcu.

* Iz finančne službe. Prestavljeni so davkarji: Franc Bartošek iz Mariburga v Murau, Vencel Horak iz Konjice v Slov. Bistrici in Aleksander Otto in Kozjega v Konjice. — Nadrespejenta finančne straže Fr. Menhart v Mariboru in H. Voršič v Celju sta imenovana za komisarja. Respejcent V. Verlič v Šmarju pri Jelšah gre v pokoj.

* Časopis za zgodovino in narodopisje. Izšel je 3. in 4. snopič tega uglednega časopisa z bogato vsebino.

* Strelvodni tečaj. Štajerski obrtno pospeševalni zavod v Gradcu bo priredil od 12. do 24. marca t. l. poučni tečaj za izdelovanje in izkuševanje strelvodov, če se oglasi zadostno število udeležencev. Pouk je brezplačen in se bo vršil vsak dan od 6. do 8. ure zvečer. Tečaj je za mehanike, kleparje, kotlarje, ključavničarje, ki imajo opraviti pri izdelovanju in napeljevanju strelvodov.

* Gradec. Slov. kršč. izobraževalno društvo „Domovina“ v Gradcu je imelo dne 28. januarja svoj redni občni zbor. Zadovoljno se lahko „Domovina“ ozira na preteklo društveno leto. Od zadnjega rednega obč. zbora dne 22. jan. 1905. do letošnjega rednega obč. zbora dne 28. jan. 1906. je imelo 864 K 85 v dohodkov in 758 K stroškov, torej 1623 K 66 v prometa. Čisti dobiček veselice, ki so se vršile od izvr. obč. zbora dne 30. julija 1905 do 28. jan. 1906 je znašal 271 K 82 v. To je lep dokaz, da se tudi v Gradcu izplača prirediti veselice, le prav morajo biti prirejene in dobro mora biti vse pripravljeno. Mesečnina članov je iznašala